

Hapşiran Büyücü

Yavuz DEMİRKIRAN

Hapşiran Büyücü

Yavuz DEMİRKİRAN

Fısıldayan bir ormanın kıyısındaki şirin bir köyde Büyücü Wobble yaşırdı. Gür beyaz bir sakalı, kocaman kırmızı bir burnu ve yıldızlarla kaplı mor bir cübbesi vardı. Yürürken sivri şapkası sallanırdı. Herkes onu iyi kalbi ve sakar büyüsüyle tanırdı. Ama son zamanlarda Büyücü Wobble'ın berbat bir büyülü nezlesi vardı.

Büyücü Wobble'ın burnu seğırdi. Gözleri sulandı. "Ah... ah... ah-HAPŞUU!" Asasından ışıltılı bir hapsirık fışkırdı. Çayırın öte yanında kahverengi bir inek parlak mora döndü. İnek gözlerini kırpıştırıp şaşkınlıkla möööledi. Büyücü Wobble iç çekip burnunu buruşuk bir mendile sildi. "Eyvah," dedi. "Büyülü nezlem her şeyi tuhaf yapıyor."

Tam o sırada Pip adında genç bir çıracık yoldan seke seke geldi. Pip'in kısa kıvrırcık siyah saçları, çilleri ve neşeli, dişi eksik bir gülümsemesi vardı. "Merhaba Büyücü Wobble!" dedi Pip. "Büyü yarışmasına hazırlanmana yardım etmeye geldim." Büyücü Wobble yine hapsirdi ve yakındaki bir ağaçta tüylü pembe terlikler bitti. "Olamaz," diye inledi. "Bugün sarsıntılı geçecek."

Pip mor ineğe ve terlikli ağaca baktı. "Endiřelenme," dedi Pip nazikęe. "Bunu düzeltebiliriz. Ama önce hapşırıklarını sakın tutmayı deneyelim." Büyücü Wobble başını salladı, ama burnu yine seğirdi. "Ah... ah... ah-HAPşUU!" Bu kez küçük bir evin iki kocaman kulağı ıktı. Kulaklar kıpırdadı. "Eyvah," dedi Büyücü Wobble. "Artık evler bizi duyabiliyor!"

Pip bir kulağının arkasından minik bir alıştırma asası çıkardı. "Belki basit bir büyü çalışırsak büyüün sabit kalır," diye önerdi Pip. Büyücü Wobble odaklanmaya çalıştı, ama burnu kaşındı. "Ah... HAPŞUU!" Bir koyun sürüsü zıplayan plaj toplarına dönüştü. Yolda boing boing zıpladılar. "Bu hiç iyi gitmiyor," dedi Büyücü Wobble, burnunu yine sildi.

Pip sabırlıydı. "Başka bir şey deneyelim," dedi Pip. "Gözlerini kapat ve derin bir nefes al. Büyünün sakın bir göl olduğunu hayal et." Büyücü Wobble gözlerini kapattı. Yavaşça nefes aldı. Ama sonra bir tüy uçup burnunu gıdıkladı. "Ah... HAPŞUU!" Bir korkuluk kocaman kırmızı bir burun edindi ve dans etmeye başladı. "Of," diye iç çekti Büyücü Wobble.

Köy her dakika daha da tuhaflaşıyordu. İnekler mordu, ağaçlar terlik giyyordu, evlerin kulakları vardı ve koyunlar top gibi zıplıyordu. İnsanlar gülüp parmakla gösteriyordu, ama Büyücü Wobble utanıyordu. "Ortalığı karıştırıyorum," dedi. Pip kolunu okşadı. "Hatalar olur," dedi Pip. "Ama onlardan ders alabiliriz. Denemeye devam edelim."

Büyücü Wobble başını salladı. Büyü yarışmasından önce her şeyi düzeltmek istiyordu. "Yine deneyeceğim," dedi. Asasını kaldırıp odaklanmaya çalıştı. Ama tam o sırada büyük bir rüzgâr esintisi havaya polen savurdu. Büyücü Wobble'ın burnu kıpırdadı. Gözleri sımsıkı kapandı. "Ah... ah... AH-HAPŞUUUU!" Şimdiye kadarki en büyük hapşırık yeri sarstı.

Hapşırık köy çeşmesine çarptı. Çeşme fokurdayıp kıvrıldı. Taş havuzu yukarı fırladı ve sekiz kıvrak turkuaz mavisi dokunaç dışarı kıvrıldı. Kocaman yuvarlak gözler açıldı. Geniş gülümseyen bir ağız belirdi. Çeşme dev bir dans eden ahtapota dönüşmüştü! Taş havuzu başında şapka gibi dengeliyor ve dönerek her yere su sıçratıyordu.

Dans eden ahtapot eme kıpır kıpır oynadı. Dokunalarıyla step dansı yapıp herkese su sıçrattı. "Yaşasın!" diye mutlulukla fokurdadı. Ama dansı saksıları devirip her yeri su birikintisi yaptı. "Yarışma yarın!" diye bağırdı muhtar. "Meydanda dans eden bir ahtapot olamaz!" Büyücü Wobble yanaklarının kızardığını hissetti. "Bunu ben yaptım," diye fısıldadı.

Pip, Büyücü Wobble'ın elini tuttu. "Bunu birlikte düzeltebiliriz," dedi Pip. "Ama önce hapsiriklerini sakınleştirmen gerek. Sakin odaklanma çalışalım." Pip, Büyücü Wobble'ı sessiz bir banka götürdü. "Buraya otur ve yavaşça nefes al," dedi Pip. "Huzurlu bir şey düşün." Büyücü Wobble oturup gözlerini kapattı. Sakin bir gölet ve yumuşak bulutlar düşündü.

Büyücü Wobble nefes aldı ve verdi. Burnundaki gıdıklanma geçti. "Daha sakın hissediyorum," dedi. Pip gülümsedi. "Şimdi çeşmeyi eski haline döndürmek için küçük bir büyü dene." Büyücü Wobble اساسını yavaşça kaldırdı. Dans eden ahtapota odaklandı. Onu yeniden sade bir çeşme olarak hayal etti. Bir derin nefes daha aldı. "İşte başlıyorum," dedi. اساسını nazikçe salladı.

Büyücü Wobble'ın asasından yumuşak altın bir ışık aktı. Dans eden ahtapot çeşme kıpırdanmayı yavaşlattı. Dokunaçları kıvrılıp küçüldü. Kocaman yuvarlak gözler kapandı ve geniş gülümseme soldu. Taş havuz yumuşak bir şıpırtıyla yerine oturdu. Çeşme yeniden çeşmeydi! Herkes alkışladı. "Başardın!" diye bağırdı Pip.

Büyücü Wobble gülümsedi. "Biz başardık," dedi. "Bana sakın ve odaklanmış kalmayı öğrettin. Ben de hataların sabırla düzeltilebileceğini öğrendim." Mor inek möööledi, hâlâ mordu ama mutluydu. Terlikli ağaç dallarını salladı. "Onları sonra düzeltirim," diye güldü Büyücü Wobble. "Şimdilik kutlayalım!"

Ertesi gün büyü yarışması başladı. Büyücü Wobble kusursuz bir büyü yaptı ve herkes alkışladı. Ama en güzel an, hapsiran nezlesinin hikâyesini anlattığı andı. Kalabalık güldü ve tezahürat yaptı. "Hatalar öğrenmek için fırsatlara dönüşebilir," dedi Büyücü Wobble. Pip yanında duruyor, ısıltılı gülümsüyordu. Ve çeşme meydanında huzur içinde fokurdadı.

Kulübesine dönen Büyücü Wobble bir fincan çay yaptı. Asasına bakıp gülümsedi. "Büyülü bir nezle bana büyük bir ders verdi," dedi. Pip başını salladı. "Ve artık daha da iyi bir büyücüsün." Büyücü Wobble'ın burnu seğirdi, ama bu kez derin bir nefes aldı. "Ah... ah... hapşuu!" Minik bir hapşırık bir çay fincanını pembeye çevirdi. "Eh," diye güldü, "bazı hatalar sadece eğlenceli şakalardır."